

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1331
Ημερομ. Κατάθεσης: 23/4/2020

ΠΑΒ	1331
23 ΑΠΡ. 2020	

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τους κ.κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Υπουργό Οικονομικών

**Θέμα: «Καταστροφή της ελαιοπαραγωγής της Λέσβου λόγω
προβληματικής δακοκτονίας»**

Ο Βουλευτής Ιωάννης Μπουρνούς καταθέτει προς τους κ.κ. **Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων** και **Υπουργό Οικονομικών** αναφορά με την επιστολή του **Συνδέσμου Ελαιοτριβείων Λέσβου** σχετικά με την άρνηση της ηγεσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης να αναθεωρήσει ριζικά το πλαίσιο οργάνωσης και πραγματοποίησης της δακοκτονίας, ώστε να τερματιστεί επιτέλους η οικονομική καταστροφή των ελαιοπαραγωγών της Λέσβου.

Επισυνάπτεται η επιστολή.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις σχετικές ενέργειες και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Αθήνα, 13 Απριλίου 2020

Ο καταθέτων Βουλευτής

Μπουρνούς Ιωάννης

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Ντίπι Λέσβου, Τ.Κ. 81132, Τηλ./FAX 2251093202, E-mail: elaiotriveialesvou@gmail.com

---

Μυτιλήνη 12-04-2020

ΠΡΟΣ:

- 1) Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, κ. Βορίδη Μάκη
- 2) Υπουργό Οικονομικών, κ. Σταϊκούρα Χρήστο

Αξιότιμοι κ. Υπουργοί,

Μας προξενεί εντύπωση και λύπη, συνάμα, το γεγονός ότι ενώ για δεύτερη συνεχή χρονιά η ελαιοκομική παραγωγή στη χώρα μας, κύρια λόγω δάκου, υφίσταται τεράστια οικονομική καταστροφή, παρ' όλα αυτά, συνεχίζεται το ίδιο μοτίβο και ακολουθούνται οι ίδιες τακτικές – πρακτικές, χωρίς καμιά ουσιαστική αναθεώρηση του όλου εγχειρήματος της δακοκτονίας (καίτοι κατά καιρούς και κατά κόρον μάλιστα, οι εντρυφούντες στο αντικείμενο, αναγνωρίζουν και μιλούν για αναθεώρηση του όλου πλαισίου οργάνωσης και δράσης).

Το όλο εγχείρημα απαιτεί τον σχεδιασμό μιας σειράς κατάλληλων μέτρων και τακτικών, την έγκαιρη εφαρμογή και τον ουσιαστικό έλεγχο της πιστής τήρησής τους. Σε διαφορετική περίπτωση οι προσπάθειες αποβαίνουν άκαρπες και συνάμα καταστροφικές.

Προβάλλεται, ως αιτία του προβλήματος, η πενιχρή χρηματοδότηση από την πολιτεία. Όντως η χρηματοδότηση είναι πενιχρή, αφού έχει μειωθεί κατά το ήμισυ σε σχέση με την πριν των μνημονίων εποχή (από τα 35 εκατ. φθάσαμε στα 17 εκατ. ευρώ). Εκ των πραγμάτων λοιπόν η μείωση δαπανών σε εργατικό και λοιπό προσωπικό αναπόφευκτα δημιουργεί προβλήματα στην όλη υπόθεση της δακοκτονίας που, αναμφίβολα, δεν θα υπήρχαν, τουλάχιστον στο βαθμό που εμφανίζονται τα τελευταία χρόνια. Επομένως, για την οικονομική καταστροφή που υφίσταται ο κλάδος της ελαιοκομίας, η πολιτεία δεν είναι άμοιρη ευθυνών.

Αν η πολιτεία, λάμβανε στοιχειωδώς υπόψη τα οικονομικά οφέλη που θα προέκυπταν, από μια κανονική χρηματοδότηση, τόσο για την ίδια όσο και για τους παραγωγούς, ασφαλώς και θα διέθετε τα αναγκαία κεφάλαια και όχι μόνο.

Για παράδειγμα στη Λέσβο μόνο, εξαιρουμένων των υπόλοιπων ελαιοπαραγωγικών περιοχών της χώρας, αν υπολογίσει κανείς το σύνολο της ζημιάς που έχουν υποστεί μόνον οι παραγωγοί του νησιού μας τα δύο τελευταία χρόνια, αθροιστικά και με τους πιο συντηρητικούς υπολογισμούς, αυτή ξεπερνά τα τριάντα εκατομμύρια ευρώ, χωρίς φυσικά να συνυπολογίζεται και η ζημιά που προξενείται στην ίδια την εθνική οικονομία. (Απέναντι στα παραπάνω η πολιτεία, δυστυχώς, νίπτει τας χείρας της).

Η καταπολέμηση του δάκου απαιτεί πλήρη γνώση των σταδίων ανάπτυξής του και όχι μόνο. Κομβικό σημείο για μια θετική εξέλιξη στην καταπολέμηση του δάκου, αποτελεί η έγκαιρη παρέμβαση κατά τα πρώτα στάδια εμφάνισής του. Αν αυτό δεν επιτευχθεί το όλο εγχείρημα, δυστυχώς, χάνεται. Γιατί, ο δάκος πολλαπλασιάζεται με τόσο γρήγορους

ρυθμούς, που αν οι πληθυσμοί του δάκου ξεφύγουν η καταπολέμησή του καταντά σχεδόν ανέφικτη.

Ένας θηλυκός δάκος, εναποθέτει μέχρι 12 αβγά την ημέρα, σε αντίστοιχο αριθμό ελιών. Συνολικά κατά τη διάρκεια της ζωής του, εναποθέτει από 150 έως 400 αβγά και μέσα σε ένα χρόνο, αν μεσολαβήσουν τέσσερις ή πέντε γενιές, μπορεί να έχουμε δεκάδες ή εκατοντάδες εκατομμύρια απογόνους. Αντιλαμβάνεται κανείς πόσο υψηλοί πληθυσμοί αναπτύσσονται μέσα σε ένα χρόνο. Ευτυχώς, που αβιοτικοί παράγοντες, όπως είναι η χαμηλή υγρασία και οι υψηλές θερμοκρασίες του καλοκαιριού, καθώς και οι ιδιαίτερα χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα, αδρανοποιούν, ή και καταστρέφουν σημαντικό μέρος από τους πληθυσμούς του δάκου.

Κάτω από υψηλές θερμοκρασίες ο δάκος δεν μετακινείται, κρύβεται σε σκιερά μέρη, όπως και όταν πνέουν ισχυροί άνεμοι. Και στις δυο περιπτώσεις, ενώ υπάρχει δάκος, δεν εμφανίζεται στις δακοπαγίδες. Αυτό, δυστυχώς, συνέβη το περασμένο καλοκαίρι, όπου η απουσία του δάκου στις δακοπαγίδες, έδινε την ψευδαίσθηση της ανυπαρξίας του.

Στην πραγματικότητα ο δάκος, ζούσε και βασιλευε. Όταν, όμως, μπήκε ο Σεπτέμβρης και η θερμοκρασία υποχώρησε, με παράλληλη αύξηση της σχετικής υγρασίας, τότε έκανε εμφανή την παρουσία του και μέχρι τα Χριστούγεννα που είχαμε ήπιες καιρικές συνθήκες αυτός "αλώνιζε." Έτσι, το σύνολο σχεδόν του ελαιοκάρπου χτυπήθηκε εξ ου και η έντονη καρπόπτωση και οι ασυνήθιστα υψηλές οξυτήτες.

Συνοψίζοντας και επί του πρακτέου: Επειδή το ελαιόλαδο είναι το κατεξοχήν αγροτικό προϊόν της χώρας, το όλον θέμα της δακοκτονίας δεν αποτελεί απλή υπόθεση, εξ ανάγκης απαιτείται εξειδικευμένο και έμπειρο επιστημονικό προσωπικό, για το σχεδιασμό, την παρακολούθηση εκ του σύνεγγυς και το συντονισμό των δράσεων που χρειάζονται, ώστε η όλη προσπάθεια να αποτρέψει, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, τις αρνητικές επιπτώσεις του δάκου στον ελαιοκάρπο. Για την υλοποίηση και εφαρμογή των παραπάνω, χρειάζεται σε κάθε Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας της χώρας, σύσταση ειδικού γραφείου, στελεχωμένο αναλόγως, το οποίο θα έχει αποκλειστικά την ευθύνη του όλου έργου και θα λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Παράλληλα, στο αρμόδιο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, δημιουργία αντίστοιχου επιτελικού γραφείου, υπεύθυνο για γενικότερα θέματα δακοκτονίας, επίλυσης γραφειοκρατικών δυσλειτουργιών και συντονισμού όλων των περιφερειακών γραφείων, για ανταλλαγή και μεταβίβαση πληροφοριών όσον αφορά το θέμα της δακοκτονίας.

Το εντομοκτόνο φάρμακο πρέπει να πληροί τις προδιαγραφές, όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα και στην υπολειμματικότητά του και οι δακοπαγίδες πρέπει να έχουν τοποθετηθεί στις κατάλληλες θέσεις, στο χρόνο που πρέπει και αρκετά νωρίτερα από την έναρξη του πρώτου ψεκασμού. Το προσωπικό εφαρμογής απαραίτητο είναι, να τυγχάνει ανάλογης εκπαίδευσης και ανάλογου έλεγχου, για τη σωστή διαδικασία του ψεκασμού, η οποία επιβάλλεται να καλύπτει το σύνολο των ελαιώνων.

Απαραίτητη η λήψη μέριμνας, ώστε τα βιολογικά αγροκτήματα είτε να ψεκάζονται με αντίστοιχο βιολογικό παρασκεύασμα, είτε να τοποθετούνται οι γνωστές προστατευτικές δακοπαγίδες. Η τήρηση των παραπάνω ελαχιστοποιεί τα μέγιστα τις αρνητικές συνέπειες του δάκου.

Τονίζεται και υπογραμμίζεται ιδιαίτερα, ότι τα πρώτα άτομα δάκου, που βγαίνουν από τη χειμέρια διαχείμαση και αποτελούν τους γεννήτορες των επόμενων γενεών είναι λίγα. Γι' αυτό είναι προτιμότερο να καταστρέφονται αυτά παρά τα δισεκατομμύρια που θα

προκύψουν από αυτά τους επόμενους μήνες. Και γι' αυτό η πρώτη διαβροχή, επιβάλλεται να γίνει νωρίς, ανεξάρτητα από την εμφάνιση ατόμων στις δακοπαγίδες και πριν από την πύξη του πυρήνα. (Αυτό αναφέρεται και σε εγκύκλιο του 1976 του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και επισημαίνεται από πολλούς επιστήμονες γνώστες του αντικειμένου, γι' αυτό καλό και επιβεβλημένο είναι, να γίνει πράξη, έστω και δοκιμαστικά).

Η υλοποίηση των παραπάνω, όπως αντιλαμβάνεται κανείς, μπορεί να γίνει μόνο αν η ευθύνη και ο έλεγχος ολόκληρης της διαδικασίας, περάσει στα χέρια των Περιφερειακών Διευθύνσεων της χώρας (θα χρειαστεί, ενδεχόμενα, κάποια νομοθετική ρύθμιση, για διεύρυνση του ρόλου και της απαραίτητης ευελιξίας που πρέπει να διαθέτουν, ειδικά για το θέμα της δακοκτονίας), οι οποίες μέσω των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας, όπως προαναφέρθηκε, διαθέτουν ό,τι απαιτείται από πλευράς επιστημονικού προσωπικού, σχεδιασμού, οργάνωσης και εποπτείας.

Στη φαρέτρα εναντίον του δάκου η σύγχρονη τεχνολογία μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα: Η χρήση GPS, δίνει τη δυνατότητα σκιαγράφησης του ψεκασμένου ελαιώνα. Το δίκτυο ηλεκτρονικών παγίδων, εντοπίζει περιοχές που χρήζουν ή όχι δακοπροστασίας. Τα drones, για τις δυσπρόσιτες περιοχές (εφαρμογή τους είχαμε την περασμένη χρονιά στο νησί μας, ύστερα από συνεργασία της Δ/σης Αγροτικής Οικονομίας με το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, με όντως θετικά αποτελέσματα).

Και κλείνοντας: Η πολιτεία οφείλει να κινηθεί έγκαιρα, να ξεπεράσει γραφειοκρατικές αγκυλώσεις (προβλήματα δημοπρασιών, έγκαιρης διαθεσιμότητας και καταλληλότητας εντομοκτόνου) και να αναλάβει τις ευθύνες της. Διαφορετικά, θα έχουμε μια από τα ίδια, επανάληψη της ίδιας καταστροφικής – τραγικής κατάστασης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Οι κατ' επανάληψη αναφορές κυβερνητικών αξιωματούχων για στήριξη του πρωτογενούς τομέα παραγωγής, ως τον πλέον ασφαλή και καίριας σημασίας για την ανάπτυξη δρόμο, επιβάλλεται, εδώ και τώρα, να μετουσιωθούν σε πράξη.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΖΑΝΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΤΑΛΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

- Βουλευτή Λέσβου, κ. Χαράλαμπο Αθανασίου
- Βουλευτή Λέσβου, κ. Γιάννη Μπουρνού
- Βουλευτή Λέσβου, κ. Μαρία Κομνηνάκα
- Περιφερειάρχη Β. Αιγαίου, κ. Κωνσταντίνο Μουτζούρη
- Αντ/ρχη Πρωτογενούς Τομέα, κ. Παναγιώτη Κουφέλο
- Δήμαρχο Μυτιλήνης, κ. Ευστράτιο Κύτση
- Δήμαρχο Δυτικής Λέσβου, κ. Ταξιάρχη Βέρρο
- Δ/ντή Αγροτικής Οικονομίας Περιφέρειας Β. Αιγαίου, κ. Γεώργιο Λαγουτάρη